

La música i el teatre, protagonistes de l'Octubre Cultural 2020

Enguany la pandèmia no ha aconseguit que els veïns de Beniarbeig gaudiren del ja tradicional Octubre Cultural. L'aposta de la Regidoria de Cultura, encapçalada per Sara Gil, per les actuacions escèniques a l'aire lliure s'ha saldat amb un total de 7 actuacions al pati de l'antic col·legi, des del 26 de setembre amb la representació del *Tirant d'Aventures* a càrrec de l'Estranya Cia. fins al més recent 7 de novembre, quan Tarannà Teatre interpretava *La història de Ferdinand*. Una part teatral que s'scompletava amb Lolailo Troupe i l'espectacle Què...«fem»?

La vessant musical ha comptat amb un total de quatre actuacions, abastant un gran ventall d'estils i gèneres, des de la sarsuela amb l'espectacle *A la luz de la lírica* a l'eclèctic Jonatan Penalba, passant per la música festera a càrrec de la Unió Musical Beniarbeig.

Però sens dubte, una de les actuacions que més expectació va crear va ser la de la beniarbegina Rebeca Mut, que presentava el seu nou disc *DONES SALVATGES*. La gran resposta del públic va congrega a més de 160 assistents per veure la posada en escena de Rebeca Mut i els cinc membres de la banda.

Durant l'espectacle, van interpretar les cançons d'un disc que parla de l'empoderament femení per a continuar amb el

camí cap a la igualtat, però també de la importància del suport mutu entre homes i dones, amb una visió positiva cap a la vida i cap a les persones que ens envolten. Una actitud que Rebeca va incorporar al l'espectacle, no tan sols amb les seues paraules i gestos cap al públic, sinó també amb la tria dels col·laboradors que l'acompanyaren en algunes de les cançons, entre els que es trobaven els seus fills, Ovidi i Lluna, o l'antic component de la banda, Ximo Guardiola.

Pel que fa al nombre total d'assistents, des de l'organització Mario Ortiz afirma que «ha sigut molt bona la resposta del poble, amb més de 110 assistents de mitjana, la qual cosa és d'agrair». Una participació que també ha anat acompanyada d'unes condicions climàtiques generalment favorables, ja que només es va haver d'ajornar un dels espectacles. Quant a les mesures COVID, Ortiz també està satisfet amb el comportament

del públic, perquè «tenim uns veïns i unes veïnes exemplars, que han respectat totes les mesures de seguretat que hem implementat; com la higienització de mans i peus, la temperatura corporal, la distància de seguretat. En aquesta ocasió teníem clar que volíem seguir el lema de 'La cultura és segura', així que amb tot això, la neteja dels lavabos i el control amb noms i cognoms de tots els assistents, hem pogut gaudir de la cultura d'una forma molt segura».

Front a la pregunta de si es té pensat continuar amb aquest format, el regidor explica que «el pati de l'antic col·legi ha estat un autèntic descobriment a l'hora de programar aquest tipus d'activitats, perquè es pot controlar l'aforament, és accessible, amb lavabos i espai per a que els artistes puguin canviar-se i a més, és un lloc molt tranquil, així que sí que ho tindrem en compte per a futures ocasions».

Rebeca Mut, amb Lluna i Ovidi durant l'actuació

Isabel Vicente López (Salamanca, 1971) és des de fa 15 anys una de les nostres agents de la Policia Local, però fora de Beniarbeig també és coneguda per la seua activitat esportiva en proves de llarga distància, ja siga de natació, atletisme, excursionisme o bicicleta de tot tipus. Ha participat en proves de renom internacional, com la Titan Desert (Marroc), Pedals de Foc i Carros de Foc (Pirineus), Travessia Tabarca-Santa Pola, la Baixada del Renaixement de l'Ebre (Tortosa) i la Iditarod Trail (Alaska). També has ascendit als dos principals cims europeus, el Montblanc (4.808m) i l'Elbrús (5.642m).

Durant aquests dies diversos mitjans de comunicació s'han fet ressò de la teua participació en «La Magia del Kilimanjaro» i en «Bike for Girls», què són exactament?

«La Magia del Kilimanjaro» som un grup de 5 dones que a juny anem a intentar arribar al sostre d'Àfrica, el Kilimanjaro (5.895m), en bicicleta de muntanya. No som professionals, som dones amateurs, cadascuna amb la seua feina i la seua família. Dins d'aquest projecte es troba Bike For Girls, amb el que intentem dotar a les xiquetes de Tanzània de bicicletes, ja que això els facilita l'accés a l'educació. Allí les escoles estan molt lluny i l'única forma que tenen per a desplaçar-se a l'escola de manera ràpida i segura és en bicicleta.

Quines característiques té la ruta que fareu?

La major dificultat a la que ens enfrontarem crec que serà l'altitud, perquè quan més alt estàs menys oxigen tens. Seran cinc etapes en les que cada dia

pugem uns 1.000m. Anirem també acompanyades en cada etapa per dones portadores d'allí, que ens transporten i preparen tot allò que necessitem en cada jornada. És un projecte on a banda de la part esportiva també es vol fer vore que les dones poden realitzar treballs que tradicionalment han fet només homes.

Què et porta a endinsar-te en aquestes experiències?

Sempre he estat una persona esportivament activa, de fet vaig estudiar magisteri en l'especialitat d'educació física, però només vaig exercir un curs, no estava jo feta per a la docència. Però crec que ha estat el meu germà major, qui va despertar en mi l'atracció per l'esport. Ell sempre l'ha practicat, fins al punt de ser un dels millors escaladors espanyols.

En aquest cas concret se suma el component solidari, però l'esport de llarga distància m'agrada perquè poses el cos al límit i és com si li digueres: a vore fins on podem arribar. Aleshores te n'adones que sempre pots arribar més lluny del que pensaves. Això fa que et conegues més a tu mateixa i t'ajuda a enfrontar-te als problemes del teu dia a dia.

A més, allò que molts no saben és que tu fas tot això amb un sol ronyó.

Així és, quan tenia 23 anys els metges se n'adonaren que tenia els dos ronyons junts i això feia que no funcionaren bé. Em van extirpar un ronyó i mig i em van dir que l'esport se m'havia acabat. Però jo sóc molt cabuda i vaig començar mig d'amagades a fer esport. Sorprenentment, la part del ronyó que em quedava va anar

*Dalt: Iditarod (Alaska) 2009
Baix: Titan Desert (Marroc) 2016*

recuperant-se. Això sí, també és veritat que jo cuide molt l'alimentació, i no fume ni bec alcohol.

Esperem que vos isca tot bé, i que pugueu dotar a les escolars de Tanzània de moltes bicicletes.

Sí que m'agradaria fer una crida a tots, perquè ací vivim en una societat on tots sabem com d'important és l'educació per a les persones, i tenim la sort de tindre garantida l'educació bàsica, per això hi ha països on això no passa i per això vull demanar la col·laboració de tots aquells que vulguen participar d'aquest projecte amb xicotetes donacions que es poden fer des de la pàgina web

<https://ana.activewoman.es/la-magia-del-kilimanjaro/>

Amparo Mas i Bea Gavilà revaliden el seu segon títol autonòmic com a campiones de pilota grossa

L'Escola de Pilota Beniarbeig-El Verger ha estat en les finals autonòmiques de one wall individual amb representants en totes les categories.

Fèlix Cabrera i Arnau Montilla en benjamí. Vicent Femenia i Alejandro Reche en aleví. Rubén Teruel i Gerard Cabrera en infantil. Bernat Carrió i Xavi Capellino en cadets, Xavi campió autonòmic. Joan Sánchez i Sergio Diego en juvenils, Joan subcampió autonòmic.

A més, l'Escola de Pilota Beniarbeig-El Verger competint en frontó valencià per parelles, amb un resultat que l'entrenador Basilio Sánchez qualifica de molt bo.

Pel que fa als pròxims partits dels pilotaires locals, el dissabte 14 de novembre jugaran al frontó de Beniarbeig, mentre que

Esq. a dr.: Bea Gavilà i Amparo Mas

diumenge ho faran en les finals autonòmiques de one wall per parelles amb els que han aconseguit classificar-se en les categories de benjamí, infantil, cadet i dos equips juvenils.

En raspall femení de primera categoria, la parella formada per Aida Vila i Fanni Mas s'ha classificat per a semifinals autonòmiques, que tindrà lloc aquest mateix dissabte a Borbotó (L'Horta Nord). Continuant amb el raspall femení, Amparo Mas, Bea Gavilà, Ali Escortell i Elena

Gómez competiran en la quarta categoria per a les semifinals aquest diumenge en la localitat de Bicornb (La Canal de Navarrés).

Joan Sánchez Mas

Finalitza el curs de «Factura electrònica»

El dimarts 20 d'octubre finalitzava el curs amb el que un total de 5 autònoms locals han après a tramitar les factures de forma electrònica a través del programa Factura-e, requisit indispensable per poder facturar

a les administracions públiques, com són els ajuntaments. El curs, el qual ha estat subvencionat per la Diputació d'Alacant, ha tingut una durada total de 18 hores en 12 sessions impartides per Tere Fullana.

Llençar les tovallolletes al vàter li ix car a Beniarbeig

El llançament de tovallolletes al vàter continua ocasionant autèntics problemes en el sistema de clavegueram. Com ja s'ha explicat reiteradament des d'aquest mitjà, l'incorrecte tractament de les tovallolletes és veritablement perjudicial, però el problema roman i, lluny de desaparèixer, continua generant embussos i trencaments de bombes. Durant aquesta última

setmana ha tornat a haver un important embús, que gairebé se salda amb el trencament d'una de les bombes valorades en més de 900 €. Cal recordar que fa poc més d'un any el problema de les tovallolletes va repercutir amb 4.000 € en tan sols dues setmanes. Una despesa totalment evitable amb un gest tan senzill com tirar les tovallolletes a les escombraries.

L'ENTREVISTA

Christine Cook (Middlesbrough, 1954) és graduada en francès, alemany i economia per la Leeds Polytechnic (1976) i en espanyol per l'Institute of Linguists (1990). A Anglaterra treballava de professora de castellà i alemany a la Universitat de Sheffield i d'administradora de projectes europeus en un departament d'investigacions de la mateixa universitat. També és coautora de *Camino al español*, 2004 publicat per Cambridge University Press, un llibre de text per a estudiants d'espanyol que està a punt de treure la seva segona edició. Actualment fa classes de suport d'anglès per a xiquets i adults i s'encarrega de les àrees municipals Serveis Socials, Biblioteca, Relació amb Ciutadans Estrangers, Medi Ambient i Comunicació.

Quin és el motiu pel qual vas decidir entrar en política? Has estat implicada en política a Anglaterra?

Doncs, la veritat és que a Anglaterra no m'havia posat en política, ni m'havia entrat al cap la idea quan vam arribar ací en 2004. Però un dia de 2006 Celia Ruiz-Oregon, que era llavors regidora, em va preguntar si m'interessava presentar-me a la llista del PSOE local per a les eleccions municipals de 2007.

No sabia res de la política espanyola, però després de diverses converses amb Celia i Luis Gil Pastor, en les quals em van explicar les idees que tenien per al poble, els vaig dir que sí i ja està. Al maig de 2007 va guanyar el PSOE i vaig entrar com a regidora. La veritat és que a nivell local, més enllà dels

partits, el meu desig ha estat el de treballar pel benestar del poble.

Entre els teus àrees es troba la de comunicació municipal, de la què depèn el BIM. Quins són els punts forts i què cal millorar?

Per a mi, l'objectiu de la comunicació municipal és exactament això, informar-li a la gent del que està passant al poble. Però veig dos nivells diferents. Primer, és important informar del que està passant dia a dia al poble, és a dir, esdeveniments culturals, avaries imprevistes, etc. per al que fem servir sobretot la llista de difusió de WhatsApp i la pàgina de Facebook.

En segon lloc, hi ha informació que també és molt important, però que al no ser tan urgent intentem oferir-la de la millor manera possible. Per a això fem servir el BIM, on informem sobre les notícies destacades del mes, ja siguen els èxits esportius dels nostres veïns, les subvencions concedides o els esdeveniments programats. El BIM té el futur assegurat, però

m'agradaria veure una major contribució de la gent de poble, una cosa que intentarem treballar en els propers mesos.

També eres la responsable de la campanya "No més caques". En què consisteix?

Tots sabem que tenim un problema molt gran de caca de gossos per les voreres del poble. La idea de la campanya 'No més caques' és intentar conscienciar als amos dels gossos de la necessitat de d'arreplegar la caca del seu gos i deixar-la en una paperera o portar-la a casa per llençar a fem. Durant el confinament el problema es va multiplicar, no sé si va ser perquè la gent treia més els seus gossos de passeig o per pura mandra, però és una cosa que hem de tornar a mirar.

Un altre problema de civisme és també el dels residus fora dels contenidors, una situació que ja fa anys que es dona. Té això solució?

Molta gent ha fet servir el confinament per arreglar coses a casa i llençar mobles i trastos, però en lloc de llençar-los dins

dels contenidors, al ECOPARC o concertar una recollida trucant a la Policia Local, la gent els deixava al terra, fora dels contenidors i segueix fent-ho. La Policia Local ha multat ja a algunes persones després de trobar adreces a les bosses d'escombraries, però la dificultat més gran és la d'enxampar a la gent en el moment. És una de les nostres prioritats ara, afrontar aquests dos problemes, el de la caca de gossos i el de les escombraries.

Tradicionalment les competències de Biblioteca les assumeix l'àrea de Cultura, però ara no. A què es deu això?

Quan vam repartir les responsabilitats dels regidors a el principi de la legislatura, vam intentar fer-ho segons les competències de cada persona i la seva disponibilitat. L'àrea de cultura té moltes demandes de temps i vam decidir separar l'àrea de la biblioteca per poder donar-li tota l'atenció que necessita. Com la lectora entusiasta que sóc, vaig assumir la responsabilitat de la biblioteca i dia a dia tinc molt contacte amb Pau, el bibliotecari. En aquests moments estem treballant en la catalogació dels llibres i jo li ajudo de manera activa enganxant les etiquetes en els llocs dels llibres. També hem renovat els mobles de la secció infantil, perquè aquest racó de la biblioteca quede més accessible per als nostres menuts.

Potser la part dels Serveis Socials siga una de les menys visibles, però de les més necessàries en temps difícils. Com està sent la gestió d'aquesta àrea en plena segona onada de la pandèmia?

És veritat que és una de les parts

menys visibles però no menys important. Hi havia moltes demandes durant el confinament, quan unes 50 persones del poble van rebre suport dels serveis socials en forma d'ajuda al lloguer, vals per a comprar menjar, ajuda amb les compres, etc. També vam tenir contacte diari amb les voluntàries de Càritas, que van ajudar a les famílies més necessitades amb bosses d'aliments bàsics i vam arreglar un punt de recollida de menjar per a la gent que volia donar. Va tindre molt d'èxit. Per ara, en aquest aspecte en la segona onada està tot molt més tranquil.

Quant als subsidis derivats de la pandèmia, és la MASSMA (Mancomunitat de Serveis Social de la Marina Alta) la que ho gestiona. Esperem no haver d'arribar de nou a aquest punt, però si fos el cas, des de l'Ajuntament tornarem a oferir tota la nostra ajuda. Estic en contacte directe amb la treballadora social, que freqüentment m'informa d'aquells casos que necessiten més atenció.

Finalment, en què consisteix l'atenció als ciutadans estrangers?

Segons el padró, a dia de hui a Beniarbeig som 563 estrangers, majoritàriament provinents del

Regne Unit (150) i d'Alemanya (100), però segurament en veritat no siguem tants els que vivim tot l'any ací, ja que si per exemple, un estranger vol comprar-se un cotxe ha de tenir un certificat d'empadronament, independentment de si viu ací tot l'any o no, de manera que normalment la xifra d'empadronats queda un poc inflada. Llavors és difícil saber exactament quants residents permanents som, però el que és cert és que formem una part significativa del poble.

El servei d'atenció als ciutadans estrangers és un servei sense fi, a voltes 24 hores a el dia 7 dies a la setmana, i en el qual ajude amb els tràmits de l'ajuntament, amb els serveis de salut, les factures de SUMA, preguntes per a l'arquitecte municipal, cites i mil coses més. A més, a hores d'ara per als britànics el Brexit comporta moltes més complicacions.

Amb els meus coneixements de l'anglès i de l'alemany, i amb el que encara em queda de francès, em puc comunicar sense problema amb una gran part dels estrangers. Per a mi és gratificant poder ajudar a aquells que encara no tenen massa coneixements d'espanyol i m'ha estat molt útil per conèixer al detall tota la paperassa burocràtica de país.

Club de Lectura, conta-contes i "La Fórmula Secreta": una tardor lectora per a totes les edats

La Biblioteca Municipal de Beniarbeig continua amb la seua tasca de foment de la lectura i de socialització a través d'ella. Per això s'ha reprès el ja consolidat Club de Lectura amb la novel·la *El imperio eres tu*, de Javier Moro, el qual en aquests moments s'està acabant de treballar i donar pas a *Matèria de Bretanya*, de Carmelina Sánchez-Cutillas (Madrid, 1927? - València, 2009), de qui l'Acadèmia Valenciana de la Llengua l'ha declarada escriptora de l'any en una commemoració a la que també s'ha sumat el Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de la Comunitat Valenciana. A Beniarbeig, a banda de la sessió dels lectors, també es comptarà amb una exposició de Sánchez-Cutillas que estarà disponible durant la setmana del 7 de desembre per a tots aquells que vulguen conèixer millor la vida i obra de l'escriptora.

A banda, el 21 d'octubre el contacontes Blai Senabre va realitzar una animació lectora dins de la campanya Llegim?,

Blai Senabre durant la sessió d'animació lectora

que promou la Generalitat Valenciana, juntament amb la Fundació Bromera i FULL. A més, enguany la biblioteca i la Regidoria de Joventut s'han sumat a La Fórmula Secreta, un projecte de lectura gamificada que s'organitza a través de l'IVAJ. El tret de sortida va ser l'escape room que es va preparar el 3 de novembre a la biblioteca, i del que van participar un total de 14 joves d'entre 11 i 15 anys. El projecte continua durant els mesos de novembre i desembre amb la lectura de *L'efecte Frankenstein*, de l'alacantina Elia Barceló.

També, durant aquests primers dies de novembre s'han adquirit

algunes novetats, sobretot novel·les, tant en castellà com en valencià, però a més s'ha incorporat el servei de desiderates, que consisteix en que si algun usuari està interessat en que la biblioteca adquireisca algun llibre en concret, tan sols ha d'emplenar un breu formulari, i dins de les seues possibilitats, la biblioteca ho comprarà i ho incorporarà al seu fons.

Participants de l'escape room

Subvencions rebudes:

De la Diputació d'Alacant:

-Campanya de Difusió de Música i Teatre. Actuació «A la llum de la lírica» 1.600€

-Promoció de l'esport. Escola Esportiva Municipal Multiesport. 5.930,64 €.

-Festival Provincial d'Arts Escèniques Tardor 2020. Teatre Infantil. 1.045€.

-500 mascaretes, rebudes el 13/10/2020.

-Adquisició de trofeus i medalles per a activitats esportives. 5 jocs de trofeus i 150 medalles. 386,89€

-Controls de la qualitat de l'aigua de consum humà.

Ampliació de la subvenció. (No dinerària)

De la Generalitat Valenciana:

-Adquisició de material bibliogràfic per a biblioteques. 1.1182,68€

Edita:
Ajuntament de Beniarbeig

96 576 60 18
ajuntament@beniarbeig.org